ମେସର୍ସ ରିଅଲ୍ ଫୁଡ୍ ପ୍ରଡକ୍ଟସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 1,1995

[ଜେ. ଏସ୍. ବର୍ମା, କେ. ଏସ୍. ପରିପୁର୍ଣ୍ଣନ ଏବଂ ଏସ୍. ବି. ମଜମୁଦାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ବିଦ୍ୟୁତ୍ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948 - ଧାରା 78A - ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦ ଏପରି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ - ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତ ନୀତିର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ - ପରିଷଦ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ନୁହେଁ - ଯଦି ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ - H. P. ପ୍ରତି ସମାନ ହାରରେ କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ ରିହାତି ଟାରିଫ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ନୀତିର ପ୍ରଶ୍ନ - ପରିଷଦ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ - ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 - ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଟାରିଫ - କୃଷି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରାଧାନ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର - ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ନୁହେଁ - ଉଚ୍ଚ ଚାପ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ କୃଷକଙ୍କ ସହ ବର୍ଗୀକୃତ କରିବାର ଦାବି - ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948 ର ଧାରା 78A ଅଧୀନରେ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ପମ୍ପ-ସେଟ୍ ପାଇଁ ସମାନ ହାର ଟାରିଫ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସମୟ ସମୟରେ ହାର ଭିନ୍ନ ଥିଲା । ତଦନୁସାରେ ତୁରନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ପରିଷଦ H. T. ଟାରିଫ ସଂଶୋଧନ କରି "ଇନ୍ଧନ ସମାଯୋଜନ ମୂଲ୍ୟ" (FCA) ର ଧାରଣା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲା ।

କେତେକ 'ଶକ୍ତି ନିବିଡ଼ ଏକକ "କେବଳ ଉଚ୍ଚ ଚାପ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ FCA ଲାଗୁ କରିବା ଏବଂ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥିର ସମାନ ହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଇନ୍ଧନ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିର ଭାର କେବଳ ଉଚ୍ଚ ଚାପ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ପକାଇବା ଅଯୌକ୍ତିକ କିମ୍ବା

ଅଯୌକ୍ତିକ ନୁହେଁ ଏବଂ କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ ସମାନ ହାର ଟାରିଫ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ବଞ୍ଚିତ ବର୍ଗର ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ରିହାତି ହେବା ଏକ ନୀତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯାହା ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ନଥିଲା।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବିଦ୍ୟୁତ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 78A ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ଏବଂ କୃଷି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଅଗ୍ରାଧିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା 1.1 ଉଚ୍ଚ ଚାପ ଉପଭୋକ୍ତା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବର୍ଗ ଗଠନ କରନ୍ତି, ଯାହା ନିମ୍ନ ଚାପ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ଏବଂ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ରିହାତି ଟାରିଫ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ ନାହିଁ। ଉଚ୍ଚ ଚାପ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କୃଷକମାନଙ୍କ ସହିତ ବର୍ଗୀକୃତ ହେବାର ଦାବି କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନଥିଲା।

ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଜିଙ୍କ ଲିମିଟେଡ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦ ଏବଂଅନ୍ୟାନ୍ୟ, [1991] 3 SCC 299, ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା।

1.2 ବିଦ୍ୟୁତ୍ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 78A, "ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନୀତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପରିଷଦ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ", ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ । ସାନି ମାମଲାରେ, ନୀତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ମତ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ସ୍ୱଭାବରେ ଥିଲା । ଧାରା 59 ସହିତ ପଢାଯାଇଥିବା ଧାରା 49 ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଟାରିଫ ସ୍ଥିର କରିବାର ପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ପରିଷଦ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବାର ଥିଲା।

1.3 ଯେଉଁଠାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ପରି, H.P. ପ୍ରତି ସମାନ ହାରରେ କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ ଏକ ରିହାତି ଟାରିଫ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଥିଲା, ଏହା ଏକ ନୀତି ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ ଯାହା ପରିଷଦ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାର ସୂଚାଇବାରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନୀତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ

ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତାଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରିଷଦ, ଯଦି ଏହାର ଉପସଂହାର ଭିନ୍ନ, ତେବେ ତାହାଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ହୋଇନପାରେ ।

1.4 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ପରିଷଦ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ହାରକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରେ ଏବଂ ଟାରିଫ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ମନେ କରେ, ସେଠାରେ ପରିଷଦର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଖରାପ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାର ବିଷୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମତାମତକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ପରିଷଦ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଦରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ, କାରଣ ଏହା ନିଜ ବିଚାରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ମନେହୁଏ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ମତ ନୀତିର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ତେବେ ପରିଷଦ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ସମାନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ ।

1.5 ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ H.P. ପିଛା ସମାନ ହାର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି କାରଣ ଏହା ଏକ ଅର୍ଥନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅଂଶ ଭାବରେ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରିହାତି ଟାରିଫ ନୀତି ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା । ଯେକୌଣସି ହାରରେ, କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ସମାନ ହାର ଏତେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଥିଲା ଯେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଷୟବସ୍ତୁ ନଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 3511-22/1993 ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 1989 ମସିହାର W.A. ସଂଖ୍ୟା 1644, 1590, 1587, 1654/89, 150/90, 1721, 1606, 1842, 1730, 1607 ଏବଂ 1802/ 89 ରେ 2.4.90 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଶାନ୍ତି ଭୂଷଣ, ୱାଇ. ପି. ରାଓ, ଏମ୍. ଜି. ରାମଚନ୍ଦ୍ରନଙ୍କ ପାଇଁ ସଞ୍ଜୟ ପାରିଖ, ବିମଳ ଦାଭେ (ଏନ୍. ପି.), ଆନନ୍ଦ ପ୍ରସାଦ, ୟୁ. ଏ. ରାଣା, ରାଜୀବ ତ୍ୟାଗୀ, ଗାଗ୍ରାଟ ଆଣ୍ଡ କୋ. ପାଇଁ, ପି. ବି. ଅଗ୍ରୱାଲା, ସତୀଶ ଅଗ୍ରୱାଲ, କେ. ଆର୍. ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ରାକେଶ କେ. ଶର୍ମା ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜେ. ଏସ. ବର୍ମା, ଏହି ଅପିଲ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ କେତେକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଅପିଲରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠର ସାଧାରଣ ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯାହା AIR (1991) AP 141 (ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପରିଷଦ ବିଦ୍ୟୁତ *ସୌଧ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଗୌତମୀ ଦ୍ରବଣୀୟ ତୈଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ) ରେ ବିବରଣୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ* ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ଚାପ (ଶିଳ୍ପ) ଉପଭୋକ୍ତା, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନକାରୀ, 10.6.1987 ତାରିଖରେ (w.e.f. 5.7.1987)B.P.Ms ସଂଖ୍ୟା 671ରେ ଟାରିଫ ସଂଶୋଧନକୁ ଏବଂ ଏହା ସହିତ B.P.Ms ରେ ଟାରିଫର ପୁନଃ ସଂଶୋଧନ ସଂଖ୍ୟା 353 ତାରିଖ 15.4.1989 (1.6.1989 ରୁ ପ୍ରଭାବ ଦିଆଯାଇଛି)କୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦ (ସଂକ୍ଷେପରେ "ପରିଷଦ") ଦ୍ୱାରା ଟାରିଫ ସଂଶୋଧନ କରିବାର ଇତିହାସ ଯାହାର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଏହି B.P.Ms କୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯାହା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ତଦନୁସାରେ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟଗୁଡିକର ବିଚାର ପାଇଁ ତଥ୍ୟଗତ ବିଷୟବସ୍ତୁ କେବଳ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 10.9.1992 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଆଧାରରେ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର ପାଇଁ କେବଳ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥାଏ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :-

" ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି 78ଟି ଆବେଦନରେ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଚାପ ବିଦ୍ୟୁତର କେତେକ ଉପଭୋକ୍ତା, ଯାହାର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଯଥାକ୍ରମେ 10.6.1987 ଏବଂ 15.4.1989 ରୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଟାରିଫ ବୃଦ୍ଧି ସଂଶୋଧନକୁ ଦାବି କରିଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା 2.4.1990 ତାରିଖର ସାଧାରଣ ଆଦେଶ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଅପିଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ମାଗିଥିଲେ । ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଅନୁରୋଧକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ଅପିଲରେ, ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

(2) ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଏହି ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ଅନେକ ଯୁକ୍ତି ଉଠିଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ଜଣ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ମନେହୁଏ ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରାଯିବ ।

(3) ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ସୀମିତ ରହିବା ଉଚିତ ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା :

(i) ବିଦ୍ୟୁତ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 78A ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କି; କିମ୍ବା ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କେବଳ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କି, ଏବଂ ଟାରିଫ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରେ ପରିଷଦ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମାନଦଣ୍ଡ ଉପରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ ନିଜର ବିଚାର ଲାଗୁ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ପଡିବ । ଦୁଇଟି ଆକ୍ଷେପିତ ସଂଶୋଧନରେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ଚିନ୍ତାଶକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ଯାହା ଏହାର ବୈଧାନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଗଠନକୁ ଯୋଡିଛି ।

(ii) ଆବେଦନକାରୀମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିର 35 ପ୍ରତିଶତ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ଅଧୀନରେ ଅନୁକୂଳ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିବା କୃଷି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ବର୍ଗ ମଧ୍ୟ ସମାନ ପ୍ରତିଶତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାବେଳେ, ପ୍ରଥମଟିକୁ ଏକକ ପିଛା 106 ପଇସା (FCA ସହିତ) ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ କି କୃଷି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ଏକକ ପିଛା ସ୍ଥିର 5.04 ପଇସା ଦେବାକୁ ପଡିବ; ଏବଂ ଏହି ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ଯାହା 1971 ମସିହାରେ ଏକକ ପିଛା 12 ପଇସା, 1976 ମସିହାରେ ଏକକ ପିଛା 23 ପଇସା ଦେଉଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକକ ପିଛା ମାତ୍ର 5 ପଇସା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବାବେଳେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 1971 ମସିହାରେ ପ୍ରତି ଏକକ ପିଛା 16.1 ପଇସା ଦେଉଥିବା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଏକକ ପିଛା 106 ପଇସା (FCA ସହିତ) ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଛି । ଉତ୍ପାଦନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏକକ ପିଛା 71 ପଇସା ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅର୍ଥଗତ ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗାଣ କାରଣରୁ ପାର୍ଥକ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଝ ଉଚ୍ଚ ଚାପ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ ।

> ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଟାରିଫ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏକ ପ୍ରଶାସନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ କିମ୍ବା ଏକ ବୈଧାନିକ କାର୍ଯ୍ୟ-ଏହି ଭେଦଭାବ ମନମୁଖୀ ଏବଂ ଅଯୌକ୍ତିକ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଅନୁଯାୟୀ ସମାନତାର ସାମ୍ବିଧାନିକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଟେ।

(4) ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି, ଆମ ମତରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ଆମେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ଶୁଣାଣିକୁ ସୀମିତ ରଖିଛୁ, ଯାହାର ସମାଧାନ SLP ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କରାଯିବ, କେବଳ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ।

ତେଣୁ, ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି:(1) ବିଦ୍ୟୁତ୍ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 78A ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ପ୍ରଭାବ (ଏହା ପରେ "ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ସୂଚିତ); ଏବଂ (2) କୃଷି ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରାଧାନ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଟେ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 78A ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଷଦକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, କୃଷି ପମ୍ପ-ସେଟ୍ ପାଇଁ ସମାନ ହାର ଟାରିଫ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା, ସମୟ ସମୟରେ ହାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଥିଲା। ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମେ 1982 ରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ W. E. F. 1.11.1990 ଏବଂ ପରେ 1.1.1992 ଏବଂ 1.12.1992 ରୁ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିଲା। ପରିଷଦକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ 15.12.1982 ତାରିଖର ଚିଠିରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ନିମ୍ନମତେ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଛି :-

> " ଉଭୟ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଏବଂ ଶସ୍ତା ଜଳସେଚନ ପାଇଁ ବୃହତ ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ପ୍ରବାହିତ ଜଳସେଚନ ଅଧୀନରେ କୃଷକମାନେ ଜମି ରଖିଥିବା ବେଳେ, ଭୂତଳ ଜଳ ଆଧାରିତ ଜଳସେଚନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା କୃଷକ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ନାମମାତ୍ର କୃଷକ, ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଉତ୍ତୋଳନରେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବାରମ୍ବାର ଅଣାଯାଉଥିବା କାରଣରୁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଫଳରେ କୂଅଗୁଡ଼ିକରେ ଜଳସ୍ତର ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ। ଅଧିକନ୍ତୁ, ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମିଟରର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ

ମିଟର ପଠନ ଉପରେ ଆଧାର କରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୃଷକଙ୍କ ହିସାବ ପ୍ରଶାସନିକ ତ୍ରୁଟି ସହିତ ସ୍ଥିର କରାଯାଏ ଯାହା ରାଜସ୍ୱ କ୍ଷତି, କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଅସୁବିଧା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସଂଗ୍ରହ ଖର୍ଚ୍ଚ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ସରକାର ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଟାରିଫକୁ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଏହିପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପମ୍ପ-ସେଟର ହର୍ସ-ପାୱାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ମୋଟାମୋଟି ଦର ଅଧିକ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ଯେ 1982 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 1, ଠାରୁ ରାଜ୍ୟରେ କୃଷି ପମ୍ପସେଟ ପାଇଁ ସଂଶୋଧିତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଟାରିଫ ବାର୍ଷିକ H.P. ପିଛା 50 ଟଙ୍କା ସମାନ ହାରରେ ହେବା ଉଚିତ ।

2. କେବଳ କୂଅ ଜଳସେଚନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ର ଏବଂ ନାମମାତ୍ର ଚାଷୀଙ୍କ ଅସୁବିଧାକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଏବଂ ରାଜ୍ୟରେ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ (ଯୋଗାଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948 ର ଧାରା 78-A ଅନୁଯାୟୀ ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଚିଠିରେ (ତାରିଖ 20.1.1982) ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ଦମନ କରି, ଏପିଏସଇବି ଜଳସେଚନ କୂଅ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଟାରିଫକୁ ବାର୍ଷିକ H. P. ପିଛା 50 ଟଙ୍କାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବ ଏବଂ ଏହି ଦର 1.11.1982 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

3. ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ତୁରନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ।

ପରେ ସମୟ ସମୟରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରତି H.P. ପାଇଁ 50 ଟଙ୍କା ସମାନ ହାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ।

ଏହା ପରେ ପରିଷଦ H.T. ଟାରିଫ ସଂଶୋଧନ କରି "ଇନ୍ଧନ ସମାଯୋଜନ ମୂଲ୍ୟ" (FCA) ର ଧାରଣା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲା, ଯାହାର ବିବରଣୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ନୁହେଁ । ଏଫ୍. ସି. ଏ. ଏବଂ ମୋଟାମୋଟି ଦର ଟାରିଫ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଧାରଣାକୁ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । 1984 ମସିହାରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଏକ ସମୂହ ଦାଖଲ

କରାଯାଇଥିଲା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ H.T. ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ FCA ଲାଗୁ କରିବା ଏବଂ କେତେକ "ଶକ୍ତି ନିବିଡ଼ ଏକକ" ଦ୍ୱାରା କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋଟାମୋଟି ଦର ସ୍ଥିର କରିବା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆପତ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଇନ୍ଧନ ମୂଲ୍ୟର ବୋଝ କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି କେବଳ H.T. ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଉପରେ ପକାଇବା ଅସମାଚୀନ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ନୁହେଁ; ଏବଂ କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ ମୋଟାମୋଟି ଦର ଟାରିଫ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ଏକ ଅଣ-ସୁବିଧାପ୍ରାପ୍ତ ବର୍ଗ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ରିହାତି ଥିଲା ଏକ ନୀତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯାହା ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଜିଙ୍କ ଲିମିଟେଡ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1991] 3 S.C.C. 299 ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ ।

ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ ଜିଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି (ଉପରୋକ୍ତ), ଏଚ. ଟି. ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭେଦଭାବ ଆଧାରରେ ଏକ ସମାନ ଆପତ୍ତି , ଯେଉଁଥିରେ ଶକ୍ତି ନିବିଡ଼ ଉପଭୋକ୍ତା, ଏବଂ ଏଲ. ଟି. ଉପଭୋକ୍ତା ଏବଂ କୃଷକଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ଉପଭୋକ୍ତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏଚ. ଟି. ଗ୍ରାହକମାନେ ଏଲ. ଟି. ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବର୍ଗ ଗଠନ କରନ୍ତି ଏବଂ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରିହାତି ଟାରିଫ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରେ ନାହିଁ । ଆମ ମତରେ , ଏଚ. ଟି. ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ କୃଷକଙ୍କ ସହ ବର୍ଗୀକୃତ କରିବାର ଦାବି କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆଉ କୌଣସି ବିଚାରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।

ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 78A ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ପ୍ରଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ H. P. ପ୍ରତି ମୋଟାମୋଟି ହାର ଦାବି କରିବା ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ । ଟାରିଫ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଏହାର ଅଭ୍ୟାସର ଶୈଳୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଏହା ଅଧିକ ବିସ୍ତାର ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ଧାରା 78A ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରେ "ନୀତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପରିଷଦ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଦିଆଯାଇପାରେ । "ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏନାହିଁ ଯେ ନୀତିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ନୀତିଗତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସ୍ୱରୂପ । ଧାରା 59 ସହିତ ପଢାଯାଇଥିବା ଧାରା 49 ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଟାରିଫ ସ୍ଥିର କରିବାର ପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ପରିଷଦ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏପରି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବ । ଯେଉଁଠାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ପରି, H.P. ପ୍ରତି ସମାନ ହାରରେ କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ ଏକ ରିହାତି ଟାରିଫ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଥିଲା, ଏହା ଏକ ନୀତି ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ ଯାହା ପରିଷଦ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାର ସୂଚାଇବାରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନୀତିର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର କ୍ଷମତା ଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରେ, ଯାହା ପରିଷଦ, ଯଦି ଏହାର ଉପସଂହାର ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇନପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପରିଷଦ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଦରକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରେ ଏବଂ ଟାରିଫ ସ୍ଥିର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ, ତେବେ ପରିଷଦର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ପରିଷଦ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ହାରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ, କାରଣ ତାହା ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ମନେହୁଏ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ମତ ନୀତିର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ତେବେ ପରିଷଦ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ସମାନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ H.P. ପିଛା ସମାନ ହାର ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି, ବିଶେଷ କରି କାରଣ ଏହା କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ରିହାତି ଟାରିଫ ନୀତି ସହିତ ଜଡିତ । ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, କୃଷି ପମ୍ପ ସେଟ୍ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ସମାନ ହାର ଏତେ ଅଯୌକ୍ତିକ ଥିଲା ଯେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କୌଣସି ବିଷୟବସ୍ତୁ ନାହିଁ । ଧାରା 78A ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନୀତିର ସଠିକ୍ କ୍ଷେତ୍ରର ବୃହତ୍ତର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଆମେ ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ, କେବଳ ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି କରିଛୁ ତାହା ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ କୌଣସି ଗୁଣବତ୍ତା ପାଇନାହୁଁ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହେଲା।

ଅପିଲଗୁଡିକ ଖାରଜ ହେଲା।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।